

2025.01.26 magyar Ján 4, 5-15

Olvasmány: Ruth 1, 1-19 Abban az időben történt, amikor a bírák bíráskodtak, hogy éhínség támadt az országban. Elment ezért a júdai Betlehemből egy férfi, hogy jövevényként Móáb mezején lakjon. Vele volt a felesége és két fia. **2** A férfi neve Elímelek volt, a feleségének Naomi, két fiának pedig Mahlón és Kiljón volt a neve. Efrátaiak voltak, a júdai Betlehemből. El is jutottak Móáb mezejére, és ott éltek. **1Móz 48,7; Mik 5,1 3** De meghalt Elímelek, Naomi férje, és ott maradt az asszony a két fiával. **4** Ezek móábi leányokat vettek feleségül. Az egyiknek Orpá volt a neve, a másiknak Ruth. Ott laktak mintegy tíz esztendeig. **5Móz 7,3-4; Ruth 1,16 5** De meghaltak ők is mind a ketten, Mahlón és Kiljón is, úgyhogy az asszony ott maradt a két fia és a férje nélkül.

6 Ekkor útra kelt a menyével, hogy hazatérjen Móáb mezejéről, mert meghallotta Móáb mezején, hogy ismét gondjaiba vette népét az Úr, és kenyeret adott neki. **7** Elindult tehát arról a helyről, ahol élt, és vele a két menyé. Ahogy mentek az úton, hogy visszatérjenek Júda földjére, **8** ezt mondta Naomi a két menyének: Menjetek, forduljatok vissza, ki-ki az anyja házába! Bánjon veletek az Úr olyan szeretettel, amilyennel ti bántatok a meghaltakkal és velem! **9** Adja meg nektek az Úr, hogy mindkettőtök nyugalmat találjon majd férjének házában! Azután megcsókolta őket. Ők azonban hangos sírásra fakadtak, **10** és azt mondták neki: Bizony, hazatérünk veled a te népedhez. **11** De Naomi ezt felelte: Forduljatok vissza, leányaim! Miért jönnétek velem? Lehetnek-e még fiak a méhemben, akik férjeitek lennének? **12** Forduljatok vissza, leányaim, menjetek, mert én már öreg vagyok ahhoz, hogy férjhez menjek. De ha azt mondanám is, hogy van még reménységem, és ha ma éjjel férjhez mennék is, és fiakat szülnék, **5Móz 25,5-6 13** várhattok-e rájuk, amíg felnőnek? Szabad-e benneteket

visszatartani attól, hogy férjhez menjetek? Nem, leányaim! Az én sorsom túl keserves volna a számotokra! Hiszen az Úr keze ért el engem.

14 Azok erre még hangosabban kezdtek el sírni, majd Orpá megcsókolta az anyósát. Ruth azonban továbbra is ragaszkodott hozzá. 15 Naomi azt mondta: Látod, a sógornőd visszatért népéhez és isteneihez. Térj vissza te is a sógornőddel együtt! 16 De Ruth azt felelte: Ne unszoldj engem, hogy elhagyjalak, és visszatérjek tőled! Mert ahová te mégy, oda megyek, ahol te megszállsz, ott szállok meg én is. Néped az én népem, és Istened az én Istenem. 17 Ahol te meghalsz, ott haljak meg én is, és ott temessenek el! Úgy bánjon velem az Úr most és ezután is, hogy csak a halál választ el engem tőled! 18 Amikor látta Naomi, hogy mindenáron vele akar menni, nem győzködte őt tovább.

19 Együtt, ketten mentek tehát tovább, amíg Betlehembe nem értek. Amikor Betlehembe értek, az egész város felbolydult miattuk, és az asszonyok azt kérdezték: Csakugyan Naomi ez?

Alapige: Ján 4, 5-15 így jutott el Samária egyik városához, amelynek Sikár volt a neve. Ez közel volt ahhoz a birtokhoz, amelyet Jákób adott fiának, Józsefnek. 1Móz 33,18-20; Józs 24,32 6 Ott volt Jákób forrása. Jézus az úttól elfáradva leült a forrásnál; az idő délfelé járt. 7 Egy samáriai asszony jött vizet meríteni. Jézus így szólt hozzá: Adj innom! 8 Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy enivalót vegyenek. 9 A samáriai asszony ezt mondta: Hogyan? Te zsidó létedre tőlem kérsz inni, mikor én samáriai vagyok? Mert a zsidók nem érintkeztek a samáriaiakkal. Ezsd 4,1-3 10 Jézus így válaszolt: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki így szól hozzád: Adj innom! – te kértél volna tőle, és ő adott volna neked élő vizet. Jn 7,37-38; Jel 21,6 11 Az asszony így szólt hozzá: Uram, meritőedényed sincs, a kút is mély, honnan vennéd az élő vizet? 12 Talán nagyobb vagy te atyánknál, Jákóbnál, aki ezt a kutat adta nekünk, és aki maga is ebből ivott,

sőt fiai és jószágai is? 13 Jézus így válaszolt neki: Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, 14 de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne. Jn 7,37-39; Ézs 49,10; 55,1 15 Az asszony erre ezt mondta: Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam meg, és ne kelljen idejárnom meríteni.

A víz nélkülözhetetlen eleme az életnek. Nincs nélküle szinte semmi élő ezen a földön. Mi emberek sem.

Ahol mi élünk Felsőőrben jó a víz minősége. A csapból, nagyon olcsón, nagyon könnyen hozzájutunk jó minőségű iható és tiszta vízhez, ami alkalmas mindenre. Ivásra, mosakodásra, tisztálkodásra.

Az első században mikor az evangélium íródik még nincsenek ilyen lehetőségek. Akkoriban a kutakhoz jártak az emberek és onnan merítettek.

S a kutak így a találkozás helyei is voltak. Az emberek bizonyára megbeszélést, egyes bajos dolgaikat, a rosszat s a jót, az örömet és bánatot egyaránt, miközben vizet merítettek maguknak, a jószágoknak egyaránt.

Így lehet, hogy találkoztak olyanok is, akik amúgy nem szívesen érintkeztek egymással. Akárcsak a zsidók és a samáriaiak. Jézus mégis átlép ezen a szakadékon és vizet kér a samáriai asszonytól.

Milyen érdekes. Az idegentől, akitől távol tartották magukat a zsidók. A kútnál szóba elegyednek egy zsidó és egy samáriai.

S hogyha kicsit szétnézünk a térképen akkor egy nagyon szép és egyben elgondolkodtató tényt veszünk észre. Mégpedig azt, hogy összefonódik sorsunk. Olyanokkal is, akik idegenek, akiket nem kedvelünk, vagy egyenesen ellenségesnek gondoljuk őket. A víz összeköt minket.

S milyen fontos szerepe van a víznek ebben. Hiszen rengeteg országban folyók, vagy tengerek jelzik a határokat és kettő, vagy több országnak egységesen kell foglalkoznia azzal, hogy miként szabályozzák, rendezzék a környezetét, óvják azt. Mint ahogyan régen a kutakat is óvták, hiszen az élet forrásai voltak.

Másrésről, a vízről egyre inkább megtanuljuk, hogy jól kell vele bánnunk. Hiszen a víznek van körforgása. Egyik országból folyik a másikba, be a tengerbe és óceánba. Életet ad, majd párolog, ismét eső lesz belőle. S ez így megy már időtlen idők óta.

De egyszer sok van belőle, másszor meg kevés. Tudnunk kell beosztani, de raktározni is belőle.

Szóval a víz összeköt bennünket. S a Pinka is átfolyik Magyarországra. Meg a Duna is, meg sorolhatnánk, hogy mely országokon keresztül milyen folyók folynak szerte a világon. S mindenkinek szüksége van a vízre. Van is belőle feszültség sokféle. Víz nélkül nincs ugyanis élet.

De Jézus egy másfajta vizet kínál ennek az asszonynak. Olyat, ami örökké életet, ami a lelki szomjúságot csillapítja.

Merthogy olyan is van. Nem is kicsi. Akármennyire is azt látjuk és minden felmérés azt mutatja, hogy szekularizáció van, hogy az emberek eltávolodnak az egyháztól, templomtól, mégis mindenki keresi azt, ami kitölti az életét, ami értelmet ad az a életének, ami lelki tartalom. Olyasmi, ami csillapítja a lelki szomjúságot.

Mert érzi az ember azt is, hogyha a teste szomjas, de azt is amikor a lelke szomjas.

S drága Testvérek az a hatalmas ígéret, hogy Jézus Krisztusnál az Örök életnek a vize van. Ami nem egy elixír. Nem valamiféle finom ital, nem valami fantasztikus csodaszer egy alkímista konyhájából, nem is valami finom párlat vagy főzet.

Hanem az egészséges hitből fakadó. Miért mondom, hogy egészséges?

Tegnap túráztunk a csoporttal Magyarországon, Bozsokon, s a nagyon érdekes Kalapos Kövek és Höller Barlang után megérkeztünk a faluba, és benn van egy forrás.

A forrásnál megálltunk és mentem a kulacsommal, hogy megfrissítsem. Az egyik gyülekezeti tag kérdezte, hogy lehet-e inni a vízből. Mire mondtam, hogy persze, igen, be van vizsgálva, meg rengetegen ide járnak, a faluban is van, aki csak ezt a vizet issza s nem azt, ami a csapból jön.

Van a forrás felé egy bizalom, mert be van vizsgálva, no meg a tapasztalat, hogy hosszú évek óta visznek onnan vizet emberek. Megjegyzem már a római korban is a környékről vitték a vizet Savaria városába, a mai Szombathelyre.

Bizalom és vizsgálat. Hogy jó-e a víz? Lényeges kérdés, mert ha nem akkor megbetegítő, káros, sőt akár halálos is lehet, ha olyat iszunk.

S a hit területén is észrevesszük, hogy nagyon sok hit, meg hitrendszer van és létezik egymás mellett, de nem mindegy, hogy melyikben élünk, mert az egészséges hit, az igazi élő víz, az étet, jó gyümölcsöket terem, akár még idegen embereket is meg tud békéltetni, nem teszi tönkre az életünket.

Az igazi, élő víz többé tesz. A javunkat, a lelki egészségünket szolgálja. Éppen ezért kell néha ellenőrizni ezt. Mint ahogyan a víz minőségét is szoktuk.

Magunkba kell nézni, meg az egyházunk rendszereibe is, hogy azok valóban az egészséges hitet az élő vizet merítik és kínálják, vagy valami poshadt és megbetegítő lötytyöt. S ezt teszi a teológia is, mint az egyház kritikai funkciója.

Kérhetjük ezt az élő vizet mi is Jézus Krisztustól, s én merem hinni, hogy meg is kaphatjuk itt a Református Gyülekezet berkein belül. Hogy itt is egy olyan lelki kutat találhatunk, ahol meríthetünk a jó, az élő, az életadó vízből Krisztus által.
Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd